

דרך הבעש"ט

גיליון שבועי לקירוב לבבות ואהבת הבורא

י"ז ע"י עמותת דרך הבעש"ט ע"ר. 580660942

גיליון מס' 314 | י"ז בניסן התשפ"ג

שבת חול המועד שביעי של פסח

זמני כניסה ויציאת שבת

ר"ת	יציאה	כניסה	חיפה
20:20	19:43	18:34	תל אביב
20:18	19:43	18:42	ירושלים
20:20	19:40	18:27	באר שבע
20:20	19:42	18:44	

העלון מוקדש לזיווג הגון מושרש נשמחה תהילה בת שרה חנה

מקדישים עלון ורואים ישועות
054-8424530

הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א
מייסד ה'דרך'

ליצירת קשר
054-8424530

בנק לאומי | סניף 856 | מ.ח. 5335809
ע"ש דרך הבעל שם טוב

שביעי של פסח

מכת בכורות

בחג הפסח יש לנו שני לילות מרכזיים: הראשון, ליל הסדר בחצות הלילה שבו היתה מכת בכורות ובה נכנעו מצרים לשלח את עם ישראל. והשני, ליל שביעי של פסח לפנות בוקר שבו היתה קריעת ים סוף שהשלימה את הגאולה.

מובא במדרש (שבת, פ"ג ע"ב) כי בערב מכת בכורות באו הבכורות לפרעה ואמרו לו לשחרר את העם כיוון שמחר הם ימותו. אמר להם פרעה "אני לא משחרר אותם!" אמרו לו "אף אתה תמות כי בכור אתה..." ובכל זאת לא שיחרר. מה עשו הבכורות? לקחו איש חרבו והרגו את אביהם ועל כך נאמר "למכה מצרים בבכוריהם" שהבכורות עצמם הרגו במצרים. וכאן יש לשאול, מה העניין שה' עשה שהאבות יהרגו דווקא לפני מכת בכורות?

והתשובה הינה ש"בכור" הוא סמל החשיבות והמהות ולמרות שכל השע המכות היו מכות יפות וחזקות, עדיין הן לא הביאו ליציאת מצרים, אלא יציאת מצרים תבוא רק אחרי מכת בכורות שפירושה לתקן ולהכניע את מהותה של מצרים.

ומהי מהותה של מצרים? ידוע שמצרים עניינה מיצר-ים שהיתה שטופה בתאוות, כפי שאמר יוסף הצדיק (בראשית, מב יב) "כִּי עָרְוֹת הָאָרֶץ בָּאתָם לְרְאוֹת".

ובמכת בכורות השם טיפל ביסודה של מצרים - התאוות, לכן "למכה מצרים בבכוריהם" השם היכה ב"אבא" - בכוחה של התאוות.

אך הקב"ה רצה להעביר מסר לעם ישראל והוא להגיע למקור התאוות שהינה הגאווה וכמו שאומר הבעל שם טוב הקדוש זיע"א שהסיבה לתאוות שבאדם היא הגאווה שלו. ידוע שפרעה עניינו היה

גאווה כפי שכתוב (יחזקאל א' ט) "לִי יֵאָרִי וְאֲנִי עֲשִׂיתֵנִי" ולכן הקב"ה גרם לבכורות להרוג את אביהם, דהיינו להרוג את אב הטומאה.

ואת הנקודה הזו של טיפול בשורש הבעיה של מצרים שהינה הגאווה עשה ה' בים סוף כשהביא את עם ישראל למצב של הכנעה מוחלטת. כשעם ישראל ראה את המצרים נוסעים אחריהם והים לפניהם ואין להם שום הצלה - אז נקרע הים והושלמה הגאולה וכאן הם זכו לבזית הים.

טבע האדם להתלונן

קראנו אחרי שירת הים, "וַיִּלְנְוּ הָעָם עַל מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה נָּשָׂתָה" כתוב במדרש (מכילתא דרשב"י) "ולמה וילוננו? רבי אלעזר המודעי אומר: למודים היו ישראל להיות עומדים ואומרים דברי תרעומות על משה, ולא על משה בלבד, אלא אף על הגבורה [הקב"ה], לכן גם כאן נאמר וילוננו לאמר: מה נשתה?".

שאלתי היא, מה פשר הכתוב "עומדים ואומרים"? ישנם אנשים שמתלוננים, אך לפחות הם מודעים לכך שהם טועים ומתנצלים מיד. אולם כאן עם ישראל היו במצב של "עמידה", כלומר הם לא ראו בעיה בתלונתם וזה הכי גרוע. למה ה' חנן את עם ישראל בטבע כזה קשה? וההסבר הוא שה' טבע בנו את הנרגנות, התלונות והלחץ כדי שלא נשכח מי אנחנו ומהי מהותנו. ולכן אחרי שיצאנו ממצרים וראינו את כל האתונות והמופתים כבר חשבנו שהשתנינו אז הקב"ה הראה לנו במרה שאנחנו מציאות מרה של תלונות ותרעומות.

שבת שלום וחג שמח

צידה לדרך

בכל נקודה שלילית יש אור גדול

והבעש"ט מלמדנו כיצד לעשותה.

היאך אני זוכה לגלות את האור הטמון בתוכי? אומר הבעש"ט על ידי התחברות למקום הנמוך שלך, למצב השפל שהגעת אליו. אתה כועס? אומר הבעש"ט תתחבר לכעס שלך, תהיה אמיתי ותפנה לה: "אבא, תזכה אותי ללמוד מהכעסים שאני מרגיש בתוכי שזה אני בלעדך". יש לך תאוות? במקום להתרגש ולהתעצבן מהן "למה יש לי תאוות? מי צריך את התאוות האלו? חבל שנולדתי עם כאלו תאוות..." אומר הבעש"ט תעלה את התאוות להשם: "אבא, תזכה אותי להבין שהתאוות הן אני, זו המציאות האמיתית שלי וכל פעם שאני זוכה להתגבר על התאוות שלי אלו הרחמים שלך". וזו העבודה שהבעל שם טוב הקדוש מלמדנו כיצד לגלות את האור הטמון בתוכי.

שבת שלום וחג שמח.

הבעל שם טוב הקדוש זיע"א מלמדנו שבכל נקודה שלילית של האדם יש אור אלוקי ענק שגנוז וטמון בתוכה, בתוך הפחדים והחרדות יש אור ענק הנקרא: יראת שמים.

בתוך הכעס ישנו אוצר של שמחה והתלהבות. בתוך התאוות ישנה אהבת ה', אהבת ישראל ואהבת התורה. "פרי הארץ" קורא לבעל שם טוב הקדוש "אור שבעת הימים" מאחר והבעש"ט גילה את אור שבעת הימים אותו גזר הקב"ה לצדיקים לעתיד לבוא, ה' גזר את האור בתוך השלילה שלנו ואותם צדיקים העתידים לבוא ולעשות עבודה עם עצמם - יזכו לגלות את האור הזה, כלומר "צדיקים לעתיד לבוא" משמעו צדיקים שיבואו ויעשו עבודה רוחנית ויגלו את האור שבתוך השלילה שלהם.

השלילה היא המידות שלנו ובכל המצבים הכי נמוכים שישנם לאדם, שם טמון אור, עוצמה וישועה שאין כדוגמתה, רק צריך לעשות את העבודה

ניתן לקבוע פגישה עם הרב לייעוץ בשלום בית וחינוך ילדים

להזמנת שיעורי תורה בשעות הבוקר 050-373-9010

אישיותי כוללית, לברשותי סניפים

שביעי של פסח

מה מיוחד בחג, מה משרתו ומהי העבודה המוטלת עלינו?

"שביעי של פסח" הינו החג בו אנו חוגגים את עניינו של קריעת ים סוף, ואנו רוצים להבין מדוע יום שביעי של פסח הוא חג כל כך משמעותי?

האם ה' אוהב אותי?

יצאת מצרים הייתה כללית - יצאנו ממצרים כעם ונגאלנו כעם. אם כן, היכן הבעיה? הבעיה היא שעכשיו בכל יהודי ויהודי יש איזושהי הרגשה: "נכון שה' אוהב אותנו בגלל שאנחנו עם ישראל, בגלל שאנחנו עם אחד, אבל מה איתי באופן אישי, האם ה' אוהב אותי כיחיד?"

התחושה האישית של כל אחד ואחד מכלל ישראל הייתה: "מי אני, מה אני, משהו בכלל רואה אותי?" יש עם שקוראים לו עם ישראל והוא עם חשוב. והעם הזה מרומם מכל העמים, אבל כל זה לא קשור אלי באופן אישי, אני רק נספח. אני לא מקבל יחס אישי, אהבה אישית, היחס אלי הוא רק כי אני חלק מהעם, אבל לא כי אני הוא אני. וכאן מגיעה הנקודה שעם ישראל עדיין לא יכול היה לקבל את התורה כי חסרה כאן ההבנה של הקשר האישי שיש לי כיהודי עם ה'.

זו תחושה פנימית מאוד קשה שמלווה כל יהודי באשר הוא. נכון, הקב"ה נתן את התורה לעם ישראל. אבל לעם ישראל. ומה איתי? לקב"ה אכפת ממני? כשהקב"ה ברא את השמש הוא חשב עלי? מה תאומם. היהודי עצמו לא מכיר בחשיבות שלו כיחיד אלא כחלק מהכלל.

היהודי סובר שה' רוצה אותו רק בתנאי שהוא יהיה באמת צדיק, באמת ירא שמיים, אבל בטח לא במצבו - במקום הנמוך שלו.

סבורני כי זו אחת הסיבות מדוע עם ישראל לא קיבלו ציווי להילחם מול המצרים לפני קריעת ים סוף. במלחמת עמלק משה אומר ליהושע "צא הילחם בעמלק", ואילו לפני קריעת ים סוף הם צועקים אל ה'. למה מול עמלק ידתם להילחם ופה לא נלחמתם במצרים? הרי כתוב "וחמושים עלו בני ישראל ממצרים" - אז תילחמו.

חסר בטחון

התשובה היא, אין מי שילחם! אף אחד פה לא אווז מעצמו, לא מאמין בעצמו. אף אחד לא מאמין ומרגיש "בורא עולם איתי ותהיה לי סיעתא דשמיא גדולה במלחמה הזאת". אולי תהיה סיעתא דשמיא לכלל, אבל אני בטוח לא אסרוד. כל אחד באופן אישי אחז שהוא לא יצלח מהמלחמה, וידוע שאי אפשר לשלוח חיילים למלחמה אם אין להם מורל גבוה. אין מי שילחם כי לא היה להם בטחון, לא בבורא עולם ולא בעצמם. הם לא האמינו שבורא עולם ישמור עליהם כי הם לא אחוז מעצמם כלל. הבנתם את הבעיה שהייתה?

יחס אישי מבורא עולם

בשל חוסר הבטחון שאפף אותם הקב"ה עושה יום טוב נוסף. ביום טוב הראשון של פסח גואלים את עם ישראל, ובשביעי של פסח הקב"ה גואל כל אחד ואחד כפרט. כל עניינו של שביעי של פסח הינו היחס האישי שהקב"ה נותן לך: "בני היקר, אני לא פה בשביל כלל ישראל, אלא אני פה בשבילך, אתה חשוב לי...". זהו היהלום של שביעי של פסח.

זו עבודה עניקית. נתנו לך שביעי של פסח על מנת

לזכות באהבה של בורא עולם כלפיך, "אבא, תזכה אותי ביום הזה להכיר כמה אתה אוהב אותי, כמה הקשר שלי אליך הוא הכי חזק בעולם".

הקב"ה אוהב אותך

"ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי". הכוונה במושג "שפחה" היא גם היהודי הכי נמוך. היהודי אחז מעצמו שהוא עבד נרצע, אולם הקב"ה לקח את האנשים הכי נמוכים שהיו ונתן להם פינוקים. לא רק פינוקים גשמיים, אלא גם פינוקים רוחניים.

התפקיד שלנו כהורים בחג שביעי של פסח הוא להעביר את המסר הזה לילדים, "בני המתוק, ה' היום מגלה לך כמה הוא אוהב אותך". "שביעי של פסח" משמעו "זה קלי ואנווהו" - זו עבודה על הקשר האישי עם בורא עולם, כמה ה' אוהב אותי כיהודי. במקום הכי נמוך שהוא בגדר "שפחה". אם אתה השפחה הכי בזויה שיש, אתה זוכה להיווכח בשביעי של פסח כמה ה' איתך, כמה אתה חשוב לו, כמה ה' מתגעגע לכל מילה שלך. וברשותכם, אני רוצה להגיד משהו מאוד מאוד חשוב. חז"ל אומרים "קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף". אני חושב שחז"ל מגלים לנו כאן את הסודות הכי

גדולים של שלום בית. בזיווגו של אדם יש המון קשיים כי כל הזמן נפגעים אחד מהשני. אומר ר' ישראל סלנטר זי"ע"א שעיקר המחלוקת בין איש ואישה הוא על דברים ילדותיים וקטנוניים ברמה של גן ילדים. לא גן חובה, אלא בין פעוטון למשפחתון, באזור הזה...

"לא הכנת לי תה? אם לא הכנת לי והכנת לך אז סימן..."

סימן שמה? סימנים הם לביל הסדר.

"סימן שאתה לא חושב עלי, סימן שאתה לא מעריך אותי".

תבדקו טוב, הקטנוניות הזו מקורה מקריעת ים סוף. אומרים חז"ל "קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף" - כל הקושי נובע מקריעת ים סוף, מהעובדה שלאף אחד לא הייתה את ההכרה שהוא חשוב אצל ה': "כמה בורא עולם איתי, כמה אני חשוב", את הערך האמיתי שלו מול בורא עולם. ולכן אנחנו פגיעים, כל הזמן נפגעים, למה אני נפגע? כי אני באמת לא מעריך את עצמי. כי אני באמת לא מכיר כמה ה' אוהב אותי, שאין לך את הביטחון הזה מול ה' אתה פגיע וחלש אופי.

תאמין בעצמך

כותב רבי נחמן מברסלב שעיקר המחלוקות שבאים על האדם כיוון שאינו מאמין בחידושי התורה שלו, כלומר לכל אדם יש איזשהו חידוש או רעיון יפה שהגה, אבל הוא חושב לעצמו "מה חשיבות החידוש? הרי כך או

כך לבורא עולם לא אכפת מהחידוש שלי, לכן לא שווה אפילו להעלות זאת על הכתב". זאת אומרת, שהוא לא מאמין שלבורא עולם אכפת ממנו.

דעו לכם, שישינם יהודים מאמינים בני מאמינים. הם מאמינים שיש את ה', הם מאמינים שה' אוהב את עמו ישראל לעד, אבל בדבר אחד הם לא מאמינים - בעצמם. ה' הוא ענק, ה' אוהב מאוד את עם ישראל חוץ ממני. כמו בת הקול המפחידה שאמרה לאלישע בן אבויה: "שובו בנים שובבים חוץ מאחר" - אלישע חשב כי בת הקול אומרת שהיא אוהבת את כל השובבים, חוץ ממנו. ובדיוק בשביל אלישע בן אבויה יש את שביעי של פסח. בשביל אותם אלו שלא מאמינים שה' אוהב גם אותם.

"ועיקר מחלוקות שקמים על האדם" - מהן אותן מחלוקות? שלום בית. כשהבעל מאמין בחידוש תורה של עצמו ויודע: "כמה ה' אוהב אותי. בבוקר קיבלתי חיבוק מבורא עולם, זכיתי להיות בהתוועדות מרוממת, כל ההתוועדות הזאת הייתה בשבילי", אזי הוא לא יפול למחלוקת. כשאתו תאמר לו דבר מטלטל או שהשכן יעקוב אותו - הוא יודע שהרגע הוא קיבל חיבוק מאבא שבשמיים, לכן נותר לו רק לעשות עבודה עם עצמו: "ה', מה אתה רוצה ממני?" וכך הוא לא נופל למחלוקות. "כל אחד ואחד חייב לומר, בשבילי נברא העולם". (משנה סנהדרין ד ה). יהודי צריך להאמין באהבת ה' אליו, "ה' עשה את ההתוועדות עבורי כדי שתהיה לי הרגשה טובה, שמחה בלב".

רבותיי, יש לנו עשרים וארבע שעות בהן אנחנו יכולים לשאוב את האמונה שה' אוהב כל אחד מאיתנו באופן אישי, אפילו כשאני במקום הכי נמוך, הקב"ה מתענג מכל מילה שלי. זהו מסר מאוד חשוב לאישה, לילדים וכמובן לעצמנו וזהו המסר לכלל ישראל.

אל תהיה נבוכ

ברשותכם, אשתף אתכם בנקודה נוספת וחשובה לא פחות על שביעי של פסח.

אמרו חז"ל: "ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי" (מכילתא דשירה ג, ד"ה זה אלי) - כתוב שהקב"ה בלילה הראשון של ליל הסדר הטיס את עם ישראל עם ענני הכבוד לאכול את קורבן הפסח בירושלים בבית המקדש והם זכו שם להשגות שאין כדוגמתן. כפי שכותב הא"ר הקדוש בשבילי הסדר אדם זוכה להגיע לרמות קדושה גבוהות ומיד לאחר מכן הן נלקחות ממנו, ולכן כתוב "ובני ישראל יוצאים ביד רמה", זאת אומרת הם יצאו ממצרים והרגישו מרוממים, אך כשהם יצאו משה רבנו נתן להם הוראה לחזור חזרה לכיוון מצרים. בינתיים המצרים קיבלו דיווח שעם ישראל חוזרים חזרה ואמרו "בְּכִיִּים הֵם בְּאֶרֶץ" (שמות יד ג) - הם סברו שהקב"ה התבלבל ולא ידע כיצד להנחותם, ולכן המצרים רדפו אחריהם.

הסיפור שאירע לעם ישראל קורה גם לכל יהודי מיד לאחר ליל הסדר. כל יהודי בחול המועד הוא נבוכ בארץ, לאחר ההארות הגדולות שאתה מקבל בליל הסדר אתה מגיע למצב של "נבוכים הם בארץ" - אתה נופל בעצמך, בלחץ, בבלבול, חוסר סדר בעבודת ה', חוסר בהירות ממש. ופרעה וחייליו היו אצטגונינים גדולים והם קלטו שעם ישראל נבוכים במדבר ולא יודעים כביכול את הכיוון ולכן הם חוזרים אחורה, אבל הם גם קלטו שחלה ירידה רוחנית בעם ישראל ולכן

הנכם מוזמנים לשמוח ולהתחזק כל שבוע

אל תתפלאו שהכל משתנה לטובה!

החיבור היומי לשיעורי דרך הבעש"ט העמיד כבר רבבות על הרגליים!!!

חזר! חיזוק יומי קצר: 03-3090-990

הבנייה פינת אהבת ציון, אבן יהודה בשעה 20:45
בית הכנסת "פועלי צדק"
יום רביעי | לגברים ולנשים

מנשה צאלה 8 רמלה, בשעה 20:45
בית הכנסת "הקר אוון"
יום חמישי | לגברים ולנשים

מנחם בגין 24 תחת תקווה, בשעה 22:00
בית הכנסת תהילות השם
יום חמישי | לגברים ולנשים

טכורש 6 בני ברק, בשעה 18:00
בית הכנסת אחוזת מרדכי
יום שלישי | לגברים לבד

מלצ"ט 41 פינת בורכוב, בשעה 21:00
בית הכנסת נחלת אבות
יום שלישי | לגברים ולנשים

הקו המולי: 03-3090-900
סרטון יומי: 058-3139000

איכה עושים את החג?

למערכת דרך הבעש"ט שלום,

זכינו ברוך ה' לשמוע ולקבל את "דרך הבעל שם טוב" - דרך כל כך נפלאה ומתוקה.

עוד לפני שזכינו לשמוע את "דרך הבעש"ט" לפני כל חג, אני ואשתי, לדאבוני, התווכחנו שבועות שלמים אצל מי נחגוג את החג, בפרט לפני חג הפסח.

פעמים רבות, הגענו למצב של "ליבונו" חמור בינינו, ממש כמו שמכשירים ברזל לפסח, לא דיברנו בינינו ימים שלמים וגם כשכבר החלטתי לוותר - הרגשתי רע מאוד, הלכתי להוריה אך בתוך תוכי מאד כעסתי כי הרגשתי שאני פראירי אמיתי.

וכל זאת עד שזכינו לשמוע את "דרך הבעש"ט".

כששמענו את השיעורים של הרב, הרב זיכה אותנו להבין שזו בכלל לא אמונה להחליט היכן אני אהיה בחג, אלא צריך לתת לה' להחליט עבורי היכן הוא רוצה שאחגוג את החג.

וזה לא נקרא שאנחנו מוותרים אחד לשני, אלא אנחנו הולכים עם רצון ה', איפה שהוא רוצה שנהיה - שם נהיה.

ואם ה' רוצה שנהיה אצל ההורים של אשתי אז נלך להוריה כי ה' לא רוצה מריבה בין איש לאשתו וגם אם האישה לא מוותרת - אז אתה הולך בהכנעה לה' ולא לאשתך וכך אתה זוכה לברכה גדולה מאתו יתברך, זה יהיה החג הכי מענג ומהנהג שהיה לך אי פעם בחיך.

ובזכות "דרך הבעש"ט" הגענו למצב שאנחנו רבים היום מי יותרר לשני כדי לזכות בהכנעה ואנחנו מתקשרים לרב לשאול מה עושים ולאן הולכים כי אף אחד לא מוכן לוותר לשני - על הוויתור.

תודה רבה ל"דרך הבעש"ט" - דרך שמצילה בתים ומשכינה שלום.

שבת שלום וחג שמח לכל עם ישראל

מעוניינים לשתף אותנו בישועה
בזכות דרך הבעש"ט
ולזכות את הרבים?
כתבו לנו למייל:
litibsn@gmail.com

כשאני מתפלל זו עת רצון. למה? כי "אני עבדך בן אמתך". דוד המלך אחז שהוא עבד ה'. "ואני תפילתי" - התפילה היא לא רק כללית של כלל ישראל, אלא גם תפילה אישית. כלומר, אפילו אם אני עכשיו פונה בבקשה אישית - זו עת רצון בשמיים ופוחחים עבורי את השערים כי כש"אני עבדך בן אמתך" - אזי "פתחת למוסרי".

זו הייתה דרגתו של ר' אשר. ר' אשר כל הזמן התנהל על פי "ראתה שפחה על הים", הוא כל הזמן הדגיש את המאמר הזה והסביר שזו הייתה הדרגה של כלל ישראל. לא שהייתה שפחה יחידה בעם ישראל שראתה יותר, אלא כל עם ישראל הגיעו לדרגת שפחה והוא בעצמו חי כך. ר' אשר נהג לשבת שעות ולקלף ארגז תפוחי אדמה אחד אחד כדי שיהודי יהיה מה לאכול ואחר כך הוא גם הכין אוכל לאנשים. הוא יכל היה למרוח שוקולד על פרוסה ולתת לאישה אלמנה שיהיה לה מה לאכול והוא גם דאג שהיא תכניס את פת הלחם לפיה. הוא התיישב מולה ורצה לראות שהיא אוכלת מהפרוסה. ואנשים מחכים בחוץ שלושת רבעי שעה, עד שהיא תסיים לאכול את כל הפרוסה. פנו לר' אשר: "הרב, אנשים מחכים בחוץ, ישנן שאלות קשות מאוד על שידוכים, בריאות, פרנסה וניתוחים ואתה יושב שלושת רבעי שעה על מנת להאכיל את הגברת פרוסה עם שוקולד?" והוא ענה להם: "אתם לא רואים שהתעסקתי עם צער גלות השכינה? האישה הזאת כאובה, היא בצער גדול וכשאני הצלחתי להרגיע אותה ולגרום לה לאכול - זו הייתה עבודה על צער גלות השכינה". הוא לא חיפש להיות המנהל, הוא לא חיפש להיות מוביל, אלא הוא חיפש להיות כנוע. כיצד אנו מתנהגים בבית שלנו? כיצד אנו מתנהלים עם אחינו? עם הורינו?

דעו לכם, זהו יסוד לקבלת ישועות ופתיחת כל השערים בשמיים בכל שעה ושעה. כי כשאתה שפחה אזי הכל פתוח בפניך. זהו יסוד שמביא אותך לרגיעות, מביא אותך ל"אשירה לה" כי גאה גאה". וזו העבודה שאנו יכולים לזכות לה בשביעי של פסח - להגיע לדרגת שפחה על הים וזו לזכות בעזרת ה' ל"אשירה לה" כי גאה גאה עוזי ומזמרת יה ויהי לי לישועה".

ויהי לי לישועה

"ל" - שימו לב שהלשון היא לשון יחיד. קבלת ישועות אישית, אתה מרגיש השגחה פרטית המלווה אותך בלי סוף. ובכן, עכשיו הזמן של ערב חג וזהו הזמן המסוגל: יש בקשות, יש עבודה, יש ניקיונות, יש הרבה הנוכח, הרבה תפוחי אדמה... תפוס כל אחת ואחת מהעבודות כי רק כך תתחבר לא רק לתפוחי האדמה, אלא גם לרב שלך - לר' אשר. ובפרט בחג הזה שישודו ועניינו אמונת חכמים. תפוס כמה שיותר ניקיונות והכנות ואל תיתן לאחרים את התפקידים כי אתה תפסיד את "ראתה שפחה על הים".

אני רוצה לברך את עם ישראל בברכת פסח כשר ושמוח. עד עכשיו היה פסח כשר, כעת זה שביעי של פסח, זהו זמן משמח כי רוצים אותי ומתגעגעים אלי ולכל מילה שלי שעושה רעש גדול בשמיים.

שבת שלום וחג שמח.

רדפו אחריהם. כל זה קורה עד שביעי של פסח. בשביעי של פסח כתוב שמשם רבינו אומר לעם ישראל "ה' ילחם לכם ואתם תחרישון". מה פירוש "תחרישון"? התרגום כתוב "תשתקו". משה אומר לעם ישראל "ראיתם כמה אתם מבולבלים בצאתכם ממצרים? יצאתם ביד רמה, אך עכשיו הקב"ה במשך חול המועד מראה לכם שאמנם זהו מועד, אבל אתם חול, כמה שתהיה באווירה של חג - אתה מתנהג כמו חול". לכן עכשיו העבודה היא שה' ילחם לכם בתנאי שתחרישון, כלומר תשתקו. קח את המצב הקשה שעברת ותגיע ממנו להכנעה. זו העבודה הגדולה שהייתה לעם ישראל בשביעי של פסח. שהם יעשו עבודה עם עצמם להגיע לדרגת שפחה. ללמוד שהשפחה ראתה על הים שהיא בבחינת שפחה.

השפחה מסמלת דרגה נמוכה מאוד. עם ישראל אמרו למשה "המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים...". פתאום הם מדברים דיבורים של חוסר אמונה מוחלט, הם קלטו את מציאות השפחה. "ראתה שפחה" - ראתה מלשון "ראויים דבריו" - היא קיבלה את המציאות של שפחה ומפה מתחילים הניסים והישועות של האדם.

זהו המסר הנוסף של שביעי של פסח - **העבודה שהאדם אמור להגיע אליה מתוך מעברו להפנמת מציאותו כשפחה**. אדם שבאמת עובד עם עצמו להבין שהוא מציאות שפחה - התנהלותו בבית היא התנהלות שונה לחלוטין. זו לא התנהלות של מפקד או מנהל. כשמבקשים משפחה משהו, מה היא עונה? "בסדר, בשמחה". כשאתך מבקשת ממך "תקלף בבקשה את הגזר, תשטוף את הבית לכבוד החג, תקלח את הילדים...", ואתה עונה "בסדר, בשמחה" - השלום ישכון אצלך בבית.

שפחה גם לא נותנת הוראות. אתה לא תקבע בבית "אני רוצה שיהיה פה ככה!" אלא: "נראה לך שתסכימי לבשל צהריים?" או "מתאים לך שנוזמין את פלוני אלמוני לחג? מה את אומרת?" מה נראה לך? דיבורים והתנהלות של הכנעה.

עת רצון

הגמרא דורשת במסכת ברכות שכשבנו של רבי יוחנן בן זכאי חלה, אז הוא ביקש מרבי חנינא בן דוסא שיתפלל עליו ואכן בנו הבריא. אשתו של ר' בן זכאי אמרה לו: "וכי חנינא גדול ממך?" אמר לה "לא, אלא הוא דומה כעבד לפני המלך ואני דומה כשר לפני המלך". אומר רש"י "עבד נכנס בלי רשות, נכנס מתי שבא לו ואילו לשר יש שעות לקביעת פגישות". ללמדנו כי אם אתה מתנהל עם הקב"ה כמו שר, הווה אומר שאתה תצטרך לקבוע עמו פגישה. בורא עולם יגיד: "סליחה, לא קבעת עמי פגישה. אתה יכול לדבר איתי בשחרית, מנחה וערבית, יש זמנים של פגישות מסוימות ורק בהם אני שומע אותך".

שפחה, לעומת זאת, נכנסת ללא רשות הלוך חוזר והיא יכולה לדבר עם המלך כמה שהיא רוצה. כשאתה עובד על הנקודה להיות שפחה בביתך לאישה ולילדים - זה יביא לך שלום בית ורגיעות. גם בשמיים זה יפתח לך את השערים של עבד לפני המלך. עבד יכול לדבר עם המלך כל שעה וזו תהיה שעת רצון.

"ואני תפילתי לך ה' עת רצון" - דוד המלך אמר

מטפלת רגשית
עפ"י דרך הבעל שם טוב
052-5732470

"ואלה יעמדו על הברכה"
זכות העלון מוקדשת באהבה ובהערכה רבה לשתופים הנאמנים ומספיקי העלון ובי"ב זכות הבעש"ט ור' אשר תגן עליהם אכ"ר
לרפואת הויה בת עידית | להצלחת נהוראי בן מוריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פועה וכל משפחת אזולאי בבני חיי ומזוני להצלחת מש' כחן, מש' לוי אברהם, מש' תמם, שי בן רחל | לע"נ עידו אליהו בן אורנה ורמי בן אגניה לעילוי נשמת שלום בן חנה, פרידה בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה, ציון בן בוליסה, ויקטוריה בת פרידה, משה, יצחק, פרידה וסופיה בני ויקטוריה, שגית בת בלה, כלנית בת פורטונה מזל, רות בת נעילה, לע"נ ניסים סימו בן עליזה ולע"נ ציפורה שרה בת יחיאל מאיר לע"נ אסתר בת שבה לע"נ חנה בת אסתר מלול, מפרט בת רחל | לע"נ פרוספר מסעוד בן סעדה

ואהבת לרעך כמוך

אני לא רוצה לכתוב על הגאולה של עם ישראל דאז ("אז ישיר משה...")
אני רוצה לכתוב על הגאולה שלנו עכשיו, כאן בהווה.

גם לנו יש צרות (מצרים). לכולנו יש פה שמדבר טוב (פסח) ופה שמדבר רע (פירעה).
עברנו חורבן של בית מקדש ראשון על עבודה זרה וגילוי עריות,
עשינו תשובה, סלחו לנו ונבנה לנו בית מקדש שני.

עברנו חורבן של בית מקדש שני על שנאת חינם

ועד היום הוא לא נבנה. למה?

אולי לא הבנו את המשפט נכון?

הבעל שם טוב הקדוש מסביר לנו כך:

ואהבת לרעך כמוך

ואהבת זה לאהוב וזהו החלק הקל. לרעך הוא החלק הקשה. מה פירוש "לרעך"?
בפשט הכוונה לחבר שלך,

אבל אומר הבעל שם טוב הקדוש שהכוונה היא לרעה שבחבר שלך!

למה שאני אוהב את הרעה בחבר שלי?

אם הוא שקרן או גנב או גאווות או כעסן

למה שאני אוהב את זה???

טוב, עכשיו קח נשימה עמוקה ואל תתעלף בהסבר הבא:

אתה אמר לאהוב את הרע שבחבר שלך כי הוא בדיק (אחד לאחד) כמוך!

מה-??????

אשת חיל, את הגזמת לגמרי!

עובדה שאני לא גנב (כעסן, שקרן...)

אף פעם לא גנבתי שקל!

אתה יודע למה אף פעם לא גנבתי שקל?

כי השם ריחם עליך.

אם השם יסיר ממך את הרחמים תוך דקות אתה שודד בנק או חוטף לזקנה את התיק
ונמלט מהמקום.

בפשטות:

אין לנו צורך לנקום ולנטור אחד לשני

כי אם אתה רואה משהו לא תקין בחבר - סימן שגם אתה כזה!

והסיבה שזה לא מתגלה בחוץ לכולם: זה כי השם מרחם עליך.

אז למה תכה רעך?

הרע שבו - נמצא גם בך ואתה למעשה מכה את עצמך.

אז מה לעשות שאני רואה רע בחברי?

תעלה לשמים אהבת חינם ונגאל

1- אבא, תודה שאתה מראה לי איך אני נראה מבפנים באמת שלי: הרע הזה נמצא
אצלי.

2- אבא, תודה שאתה מרחם עלי והרע הזה לא נראה בחוץ בשטח.

3- אבא, בבקשה כמו שריחמת עלי אנא רחם גם על החבר שלי והרע שלו לא יראה
בחוץ.

וכך נבין את כל הפסוק" המלא:

לֹא־תִקֵּחַ וְלֹא־תִטֹּר אֶת־בְּנֵי עַמְּךָ וְאֶהְיֶה לְרַעְךָ כְּמוֹךָ אֲנִי ה'."

שיחת התבודדות עם השם.

אל תתנקם או תשנא אף יהודי, אלא

תאהב את הרעה שבחברך, למה?

כי הוא כמוך!

אבל עובדה שאני לא כזה

- חחח כי אני השם מרחם עליך ואם לשנייה אחת אני מסיר את הרחמים ממך אתה
פי מאה כזה!

קוראים יקרים, זו אמונה פשוטה. אנחנו כולנו מחוברים ולכולנו אבא אחד בשמים
ותורה אחת. אמונה פירושה להתאמן.

הרי חכמינו גילו לנו שאחרי מאה ועשרים נגיע לשמים ויראו לנו את הסרט שלנו כאן
רק שלא נזכור שזה אנחנו ויבקשו מאתנו לשפוט את האדם בסרט

מי שהורגל לדון לכף חובה לנקום ולטור ידון את עצמו במשפט:

הוא אשם בכל הסעיפים האלה!

ומגיע על כל העונשים האלו!

ומי שהורגל לדרך הבעל שם טוב יציל את עצמו:

- ואז כן אני נראה בלי הרחמים של השם

- השם כמו שריחמת עלי רחם גם עליו

אז בואו נדבר על הגאולה שלנו - בהווה.

נלמד ונתאמן באמונה פשוטה ונצא מהמצרים שלנו 5/5 ביחד, אמן.

חג שמח ושבת שלום.

סיפור על רבי אברהם אבן עזרא זצ"ל

מה ששלך - שלך

מסופר על רבי אברהם אבן עזרא שהיה עני מרוד וכל ימיו חי בעוני גדול, חברו הטוב
היה הרמב"ם שרצה מאוד לעזור לו כלכלית, אך הרב אבן עזרא התנגד ולא הסכים
בשום פנים ואופן לקבל עזרה כספית מאחרים. ישב הרמב"ם וחשב היאך יוכל לעזור
לחברו הטוב ללא ידיעתו, ורעיון יפה נצנץ במוחו, הרי הרב אברהם אבן עזרא יוצא כל
בוקר לתפילת שחרית בבית הכנסת הסמוך לביתו, ובדרכו לתפילה עובר הוא על גשר
סמוך, אשים לו שם כסף על הגשר, והרי לפי ההלכה המוצא מעות מפוזרים הרי אלו
שלו, וכך יוכל הרב אבן עזרא לקבל כסף מדין מציאה כדון, ולא מדין צדקה.

אמר ועשה, למחרת השכם בבוקר הלך הרמב"ם לגשר, וממש סמוך לבואו של הרב
אבן עזרא, נגש לגשר ופיזר שם שטרות של כסף ומיד התחבא מאחרי עץ סמוך וציפה
לבואו של ידידו הטוב. ואכן מיד הגיע הרב אבן עזרא, אך מה רבה היתה הפתעתו של
הרמב"ם, כשראה את חברו הטוב עובר את הגשר כשעיניו עצומות, ואין הוא מבחין
כלל בשטרות הכסף שהכין לו במיוחד, פנה מיד הרמב"ם לידידו הטוב ושאלה בפיו,
"מדוע עברת היום את הגשר בעיניים עצומות?"

ענה לו הרב אבן עזרא, "כל יום אני עובר את הגשר בדרכי לבית הכנסת, והיום אמרתי
לעצמי, מעניין אם אצליח לעבור את הגשר בעצימת עיניים, ואכן הצלחתי לעבור את
הגשר בעיניים עצומות".

שמע זאת הרמב"ם וסיפר לרב אבן עזרא את מה שהכין לו על הגשר, ענה לו הרב את
היסוד שלו, שהאדם מקבל רק מה שמגיע לו ומה שלא מגיע לו - לא יעזור שום דבר
שבעולם ואפילו אם יצליח לקבל דבר שלא מגיע לו כדון הרי שזה ילקח ממנו בדרכים
אחרות.

תהילים על פי "דרך הבעש"ט"

פרק ו' פסוק ג'

חַנְּנֵי ה' פִּי אֶמְלֵל אֲנִי רְפָאֵנִי ה' פִּי נִבְהֵלוּ עֲצָמַי.

חנני ה' - כי אומלל אני. ה' תרפא אותי במתנת חינם. כי הגעתי מכח הייסורים ששלחת
לי להכרה שאני אומלל - רדוף וחסר אוניס ואף קלטתי זאת באופן הכי עמוק וזה חדר
לי לעצמות שאני מצד עצמי מציאות של מבוהל ומשותק שלא מסוגל לעשות כלום.

פסוק ד'

וּנְפֹשִׁי נִבְהֵלָה מֵאֵד וְאַתָּה ה' עַד מָתַי

ונפשי נבהלה מאד - היינו, אף שהנפש הבהמית שלי נכנעה מכח הכאבים והייסורים
ששלחת לי וממילא אם כבר הגעתי להכנעה אזי "ואתה ה' עד מת" תמשיך לייסרני
הלא כבר הגעתי למטרה שהיא הכנעה לפניך.

פסוק ה'

"שובה ה' חלצה נפשי" - כאן יש בקשה שה' יציל ויחלץ את הנפש הבהמית שלי
מהמידות הרעות והגסות שלה ושאזכה להינצל מהמידות הרעות שלי וממילא ...

"הושיעני למען חסדך" - אזכה לקבל את ישועותיך.

אם אכיר ואזכור שכל מה שאני זוכה הינו להתגבר עם השלילה שלי - זהו חסד ה'
עלי ולא ממני.

**אין חפץ ה' כי אם במי שמזכה את הבריות (ה"חסד לאברהם")
הפץ את העלונים וזכה את הרבים**

105 לחודש = 25 עלונים לכל שבת | 129 לחודש = 50 עלונים לכל שבת

להצטרפות: 058-313-9000 | 054-8424-530

